

Cesarjevič in cesaričina na Črni Gori.

Pred kratkim objavil je „Glas Crnogorca“ daljši članek o obisku avstrijskih prestolonaslednikov na Črni Gori; v članku tem izraža se najiskrenejše prijateljstvo kneževine do našega cesarstva, izreka se nadeja, da se bode pri obisku izražena prijaznost ohranila tudi v bodočnosti.

V naslednjem podajamo ta članek iz „Crnogorca“:

Skončane so lepe slavnosti, s katerimi je naše prestolno mesto slavilo dan prihoda Nj. ces. visokostij avstrijske cesarske dvojice. Odpravljene so zastave, odstranjeni slavoloki in sneti so lovorovi vencji. — To vse bila so samo vnanja znamenja, katera se zdaj ne vidijo več. Kar pa je važnejše nego ona vnanja znamenja, to je ostalo ter bode za naprej ostalo, namreč lep spomin na prijazni sestanek visoke gospode, na prisrčen vsprejem od strani našega prevzvišenega dvora in našega naroda in na prijetni utis, katerega je napravila prijaznost prevzvišenih gostov v srcih Črnogorcev.

Če sicer temu še dodamo, da ta lepi spomin povzdiguje še bolj notranja nadeja in trdno prepričanje, da bode to prijazno snidenje imelo obojestransko reelno korist v razmerah naše države nasproti sosednji, prijazni monarhiji, potem našli smo v tem jeden razlog več, da utrdimo svojo nadejo, da bode spomin na prošle slovesnosti ostal trajno utisnen v srca Črnogorcev.

Nismo se varali v nadejah, katere smo izrazili tedaj, ko smo naznanili slovesnosti; kajti prisrčnost, s katero je avstrijsko-ogerska prestolonaslednika pozdravil pri sprejemu naš prevzvišeni vladar in narod, nadomestila je bogato vnanji lišp, kateri se ob takih prilikah kaže drugod, vendar nas so ovirale gmotne razmere, da bi se bili mogli tako izkazati. Mi smo uverjeni, da je avstrijsko-ogerskima prestolonaslednikoma, njih visokim roditeljem in narodom avstrijsko-ogerskega cesarstva prisrčnost vsprejema mnogo ljubša nego vse drugo, kajti ta je pravo merilo pravega prijateljstva, odkritosrčnosti in odkritosti. Iz te prisrčnosti vsprejema morata avstrijska prestolonaslednika razvideti, kako umejo Črna Gora spoštovati vsakega, kdor sam spoštuje in časti njenega prevzvišenega vladarja in deželo, ter da je to njeno spoštovanje toliko globokeje čuteno in neomejeno, čim važnejša in višja je oseba, katera jej skazuje tako čast. Veselilo nas bode, če sta Nj. ces. visokosti avstrijski cesarjevič in cesaričina zadobila prepričanje o pravi meri prisrčnosti, s katero sta bila vsprejeta. Veselili se bodedo, če sta črnogorski narod, kakeršen je v istini, deželo v nje pravem bistvu ter odkritosrčnost mišljenja spoznala.

ker je po njihovih nazorih ljubezen edino le za fini in izobraženi svet vstvarjena.

Zdravnik pravi:

„Tri mesece je, kar so me klicali k imenovani ženski umirajoči. En dan poprej dospela je semkaj. Ležala je na vozu, na edinem svojem posestvu, katero ji je staro kljuse od kraja do kraja vlačilo; dva velika psa sta jo pa zvesto stražila.

Duhovni gospod bil je uže pri njej. Naji dva izvolila si je za izvrševatelja svoje oporoke, in da sva jo razumela, povedala nama je zgodbo svojega življenja. Povem Vam, da ne vem za nič, kar bi bilo bolj čudno, bolj ginljivo.

Njen oče in mati zapletala sta stole s slamo. Hiše ali hiši podobnega ni nikdar nimela. Še kakor otrok lazila je s svojimi stariši raztrgana, vmazana in zanemarjena okoli.

Za vasjo pri pokopališču so navadno obstajali. Ondi so izpregli; konja so spustili na pašo, voz so odpri, pred njim se je pa starikav pes na stražo vlegel, teško in trudno glavo na sprednjo nogo položivši. Stara dva hitela sta v trg po stare, raztrgane in poprave potrebne stole, hčerka se je pa po travi valjala.

Prijetno nam bode, če sta vzela prepričanje s seboj, da je ta narod vreden pozornosti, katera se mu izkazuje, da ta dežela, da-si majhena, zasluži prijateljstvo velikašev in mogočnikov, ter da je ta država faktor, s katerim *volens volens* računati mora. Veselimo se, ker vidimo, da bode na tem drevesu spoznanja dozorel sad, kateri bode prej ali slej v korist Črni Gori, kajti Črna Gora, dobro spoznana in primerno razumljena, ne more biti nikomur strašilo ali motilka miru v Evropi na Balkanskem poluotoku, marveč le kot važen faktor zakonitega reda in mirnega razvoja. Veliko važnost polagamo na to, da se ravno bodoči vladar jedne najstarejših monarhij v Evropi, monarhije Habsburžanov, ni bal truda, priti do tega prepričanja z neposredno dotiko.

Posebno važnost polagamo na to tudi zaradi tega, ker je naša država vsled svoje geografične leže in vsled drugih odnošajev primorana, z avstrijsko-ogersko monarhijo največ občevati in ker je za to na vsak način potrebno dobro sporazumljenje, katero zahteva korenito poznanje obojestranskega mišljenja. Mi smo bili vselej pripravljene za usluge nasproti sosednji monarhiji in to se bode tudi na dalje še zgodilo. Če je prisrčni sprejem Nj. ces. visokostij pripomogel k temu, da se ta uslužnost še bolj pokazati more, potem — Sreča mila! kajti potem bode tudi na drugi strani, na strani avstrijsko-ogerske monarhije utrdilo se prepričanje, da se Črna Gora ne hlina, kadar pred vsem svetom pravi: „Da je prijateljica svojim prijateljicam!“

Iz Italije.

P. C. — Dve notranji zadevi dajeta zdaj v obili meri opraviti kabinetu: Dijaški nemiri in agrarno gibanje v provinciji Mantove. Prve so nastale, kakor znano, zaradi tega, ker so turinska oblastva prepovedala Mazzinijevo slavnost, katero je hotela tamošnja vseučiliška mladež po noči praznovati; dijaki so proti temu protestovali in temu protestu pridružili so se tudi profesorji na vseučilišču. Temu protestu pridružili so se tudi, po agentih in emisarih vladi neprijazne stranke razburjeni dijaki skoro vseh domačih vseučilišč ter so tako vlado primorali, da je zaprla vseučilišča, katera naredba se ni še mogla odpraviti. Ob jednom se je sestavila komisija, sestojeca iz odličnih članov parlamenta in magistrata, da preiskuje dogodke v Turinu. Dijaštvo zahteva, naj se odstavi prefekt Turinski, gospod Casalis, kar pa se gotovo ne bode zgodilo.

Večjo pozornost kot te zadeve zaslužijo agrarni nemiri v provinciji Mantova, kamor je morala vlada poslati več batalijonov, da se izgreedom kmetov postavi nasproti z orožjem ter naredi zopet mir. Vzrok tega gibanja je v žalostnih agrarnih

Govorilo se v tej družini nikdar ni kdo vé koliko in kaj. Molčé so spleтали stole in le tedaj, kader se je „mala“ predaleč zgubila od vozú, kadar je prišla uže z vaško mladostjo v dotiko, zarežal je oče nad njo:

„Čaj, čaj, ali mi greš nazaj, ti paglavec ti!“

Take in enake so bile vse nežne besede, vsi sladki nagovori, ki jih je doma čula.

Ko je dorastla, pošiljali so jo tudi po vaseh po stare polomljene stole. Tu se jej je pač ponujala priložnost, da bi se bila z otroci pouličniki seznanila, toda je uže bil križ, kajti sedaj so kričali stariši nad svojimi bosopetniki:

„Ali mi greste domu, vlačugarji vlačugasti! Le poskusite se mi z ono pritepenko meniti!“

Dostikrat metali so mali paglavci kamenje za njo, od marsikatero gospe dobila je pa tudi marsikak krajcar.

Nekdaj prišla je — uže enajst let stara — s svojimi stariši zopet semkaj. Za pokopališčem nalletela je na malega Oslu, ki je neznansko jokal zaradi tega, ker mu je tovariš njegov nekaj drobica pobral. Da bi mestni otrok, tak otrok, ki ima po njenih brezdromovinskih mislih nebesa uže na

razmerah, kajti navzlic pomnožitvi davka in povišanji cen vsem živilom so plačila delavcev in najemščina ostala ista. Zahteve upornikov, katere so naščuvali nekateri radikalni poslanci, merijo na to, da se do zdaj samo 80 centesimov do 1 lire znašajoča dninarina poviša na 1 liro 30 centesimov. Zdanje razmere zemljiških posestnikov pa ne dopuščajo, da bi se moglo tem zahtevam ugoditi, in tako ostane za zdaj problem nerešen, da v obili meri rešitve zahteva.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Gospodska zbornica imela je včeraj sejo. Dinamitni zakon vsprejel se je brez debate.

Državni zbor se ne snide več k formalni seji, kakor poroča „Fremdenblatt“. Poslanci se bodo povabili, da se snidejo dné 22. t. m. ob 12. uri v dvorno poslopje, da zaslišijo prestolni govor.

Ministerstvo za notranje zadeve zaukazalo je, da se v Galiciji na Visli dovršijo na treh krajih varstvene gradnje, ter je za to dovolilo uže potreben kredit. Ravno tako se je dovolila za neko vojaško važno cesto državna pomoč. Te javne gradnje prišle bodo mnogim brezposelnim delavcem prav po godu.

Tuje dežele.

Španska poslanska zbornica je dné 13. t. m. zopet pričela zasedanje, katero se je pretrgalo po Velikonočnih počitnicah. Jedino važno poročilo je, da se je vlada vstavljala, dati poročilo o korespondenci s papežem gledé škofov. Pravosodni minister je izjavil, da uradni list vse priobčuje, kar se kabinetu zdi potrebno, da pride v javnost.

Iz Kanade prinašajo angleški listi naslednje poročilo: General Middleton je brzojavil v Ottavo, da bode najbrže še ta teden zadel na upornike. Telegram iz Winipega poroča, da so po tjà došli poročili imele prednje straže generala Middletona prestatí boj z uporniki; v boji palo je 80 upornikov. Od vseh strani zbirajo se uporniki ter hoté iti Middletonu nasproti, vendar se domneva, da si ne bodo upali, spustiti se z njim v boj.

„Petit Journal“ objavlja naslednjo informacijo o operacijah v Kitajski: „Po telegrafskem potu reklamirano poročilo generala Brièrja o nesrečni operaciji druge brigade in od Negrièrja in Herbingerja dana pojasnila so došla in pomorsko ministerstvo jih je natančno pregledalo. Večina ministerskega sveta je, oslanjajoča se na izvedbe pomorskega ministerstva, sklenilo: 1.) da si je general Negrièr brez določenega pooblastila upal neprevidno na kitajska tla, in sicer brez varstvenih ukrepov, ter da je dal povelje za operacijo, katere bi se z ozirom na slabost čet ne bi smel

tem svetu, tudi jokati zamogel, jej ni šlo na noben način v glavo.

Približa se mu: „Zakaj pa jokaš?“ — „Denar so mi pobrali.“ Ona na to ni vedela ničesar nujnega storiti, kakor da je v žep segla in svoje prihranjene novce — sedem krajcarjev je bilo — položila v roko jokajočemu Oslu. Le-ta je denar spravil in si je z rokavom po očeh potegnil.

V nezmerni radosti svoji ga je celó objela, kar jej je mladi Osel tudi dovolil, ker je bil ves v denar zaverovan.

Ko dekle vidi, da je nihče ne odganja in ne tepe, vzame si celó toliko poguma, da ga poljubi, da ga nasé stisne — potem pa zbeži.

Kaj je le mislila ta zarobljena glava? Kaj jo je li vleklo k temu pritlikavcu? Ali morda slučaj, da mu je darovala svoje prihranjene krajcarje ali pa morda to, da mu je dala prvi svoj nežni in vroči poljub?

Skrivnost ta ostane si enaka pri malih, kakor pri velikih.

Meseci in meseci so minuli, dekletu pa oni kotič za pokopališčem z mladim lekarjevim sinom po nobenem načinu ni hotel iz glave. V sladki nadi, da ga bode zopet videla, okradla je tu pa

bolehnim rokodelcem! Pa kako bi tudi ne! Saj imajo društvo, katero pomaga, da ubogemu, zapuščenemu rokodelcu, ako je bolan, ni treba iti precej beračit, ker ga preživi in mu daje pomoči.

Rokodelci in pomočniki! Dandanes zahteva svet omike, izobraženja in učenosti; mi pak, dolenski rokodelci in pomočniki, stojimo še tam, ker smo bili pred 50 leti. Nimamo ga pravega vodnika, da bi nas vodil po poti omike in izobraženosti; nima ga vsa Dolenjska društva, da bi podpiralo onemogle in bolehe rokodelce! To je v resnici žalostno! A, če človek dobro premisli in preudari, mora reči: do zdaj je bilo to skoro nemogoče! Pa zakaj?

Po deželi in vaseh delali so rokodelci na svojo rokó, ne da bili pravi mojstri, ali plačevali davek; jemali so si uže odrasle dečke v učenje za 4, 5 do 6 mesecev k sebi, potem jih izpustili, in óni, delali so zopet tako. Niti jeden ni imel prave znanjdenosti v reči, katere se je učil, še manj pa kakega spričevala — omike. Taval in hodil je po svetu nekaj časa, ako mu ni bilo mogoče biti vedno domá, potem pa pustil svoje na pol izučeno rokodelstvo, ter postal — navaden delavec. In prav potem, dolenski rokodelci in pomočniki! nastalo je slabo življenje za nas; zaslužka vedno manj, malo izučenih pa vedno več; poleg tega pa naraščajo fabrike za rokodelce, ter preplujejo, kar bi nam moralo še ostati.

Sedanja vlada pa, ki skrbi za vse, skrbeti hoče tudi za naš rokodelce. Poslušajmo nje glas! Napravimo tudi tukaj, v naši lopi Dolenjski, društvo na podlagi postave, kakeršno imajo uže drugod. Sedaj je čas, da delamo skupno in ne trobimo vsak v svoj róg, kakor smo do zdaj. Dovelj nas je uže skušnja izučila in nas še bode, ako ostanemo pri starem. Omislimo in napravimo si tudi mi društvo, katero bode dajalo dobro dušno in telesno hrano; katero nas bode varovalo pred poginom. Vsak izmed nas si bo lahko utrgal nekoliko, da plačuje nekaj krajarjev na teden ali mesec, in verjemite, da bode bolje za nas, za našo védo, za našo omiko. Preskrbljeni pa bodemo tudi v boleznih, a poučeni na pravi podlagi, kar zahteva cerkev in vlada. Izginilo bode potem vse ono vpitje, pijančevanje in druge jednake stvari, ki so nas do sedaj tako neolike delale pred ljudmi. Veliko nas je po Dolenjskem; stopimo vsi v kolo in delajmo v prid samim sebi, v prid našim potomcem, v prid človečanstvu in v vzgled mlajšim. Ne izgovarjajmo se, da ne gre, da to pri nas na more biti, ker so ljudje taki in taki. Na svetu se lahko vse zgodi, in tudi pri nas se to lahko napravi, ako je dobra volja in ljubezen zato. Le trdno voljo moramo imeti in skupno delati, ako tudi bi nas bilo malo; pomislimo, da tudi iz malega zraste veliko.

Na delo torej! Dolenjski rokodelci in pomočniki, napravimo si to, kar v prvi vrsti potrebujemo; in utisnimo si besede pesnika v spomin:

«Bratje! v kolo se vstopimo,
k zvezi dajmo si rokó.

(Dolenjske Novice.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 17. aprila. „Standard“ omenja, da je situacija na podlagi najnovejših poročil iz Petrograda pomirljiva ter pravi, da nastavljen je začasne vlade v Penždu ne bode oviralo mirnega razvoja pogajanj. „Times“ pričakuje zadostitve od ruske strani za napad pri Penždu. Angleška nujno želi častnega miru, vendar se ne more pustiti odpraviti s sladkimi besedami, mora oboroževanje energično nadaljevati.

Budimpešta, 16. aprila. Postavni načrt o poštini hranilnicah se je v tretjem čitanju vsprejel.

London, 16. aprila. „Daily News“ piše: Vlada poslala je včeraj odgovor v Petrograd na v terek od tod došle modifikovane predloge gledé afganskega mejnega vprašanja. „Standard“ poroča, da so tukajšnji poslaniki sporočili svojim vladam, da se po njihovem mnenju ne bode vnelo sovraštvo med Anglijo in Rusijo.

London, 16. aprila. „Daily Telegraph“ priobčuje telegram, po katerem so baje v ruskem odgovoru naslednje besede: „Car mi je naročil, britski vladi sporočiti, da bi bila po carovem

mnenju vojska za obe državi obžalovanja vredna, in da goji car trdno nadejo, da se bode dalo doseči sporazumljenje.“ Ruski poslanik je odgovoril, da je britska vlada prijazno sprejela odgovor, ter je upanje, da se vprašanje mirnim pótem reši.

Petrograd, 16. aprila. „Reichsanzeiger“ poroča: Po poročilih Komarova iz Taškapija z dné 6. t. m. bežale so afganske čete v Herat. Izgube afganskih čet so mnogo večje, nego se je prej naznanilo, več jih je vsled mraza in lakote poginilo. Dvanajst dnij uže dežuje in sneži. Tabor v Balamurhabu, katerega je zapustil Lumsden, so Afganci sežgali. Da se prepreči anarhija, postavilo se je v Pendže začasno upraviteljstvo. Da bi se dalje prodiralo, se do zdaj še ni pokazala potreba.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 17. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankoveih	81.30
„ „ „ srebri	81.65
Zlata renta	105.16
5% avstr. renta	96.70
Delnice národne banke	858.—
Kreditne delnice	285.80
London 10 lir sterling	125.10
20 frankovec	9.87
Cekini c. kr.	5.87
100 drž. mark	61.05

Tujci.

Dné 15. aprila.

Pri Maliči: Baumgartner, knjigovezni mojster; Bacher, Gesler, Atlas, Reich, Hanak, Schwarzer, Jahn, Schulhof, Steiner, trgovci, z Dunaja. — Wagner, trgovec, iz Heba. Pri Slonu: Bruck, trgovec, z Dunaja. — Dr. Pogatschnigg, c. kr. obrtn. nadzornik, iz Gradca. — Schepitz, zasebnik, iz Trsta. — Stockhammer, želez. uradnik, iz Knittelfelda. Pri Tavčarji: Dorella, trg. potov., iz Padove. — Gentini, trg. potov., in Hilberg, žurnalist, iz Trsta. Pri Bavarskem dvoru: Šusteršič, hišnik, z Kranjskega. Pri Avstr. carji: Ruard, zasebnik, iz Radóvljice. — Tomazevič in Gril iz Kranja. Pri Virantu: Sirola, trgovec, z Reke. — Kadivnik, davčnega priglednika soproga, s hčerko, iz Ribnice.

Umrlí so:

Dné 15. aprila. Angela Komp, hči stotnika, 11 mes., Stari trg št. 28, osepnice.

Dné 16. aprila. Fran Vovk, delavčev sin, 1 l., Prečne ulice št. 8, bramorica.

Srečke

z dné 15. aprila.

Praga: 12 35 71 19 60.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
16. aprila	7. zjutraj	731.89	7.0	svzh. sl.	d. js.	
	2. pop.	729.35	15.3	jvzh. sl.	>	0.00
	9. zvečer	729.66	12.0	bzv.	obl.	

Brez boja ni zmage!

Vzlic vsem oporekanjam je pravi «Anker-Pain-Expeller» dandanes najrazširneje in najbolj priljubljeno domače zdravilo. Tisočero ljudi vé iz svoje lastne skušnje, da ni boljšega sredstva zoper protin in revmatizem od «Anker-Expellerja»! Zaradi tega se ta svetuje v istini vsakemu. Cena 40 in 70 kr. Prodaja se v vsaki lekarni. — F. Ad. Richter & drug., Dunaj. — Glavna zaloga: Lekarna «pri zlatem levu», Praga, Nikolajev trg. (24) 5—3

Oznanila

in reklame za vse časopise, strokovne novine in koledarje domačih in tujih dežel preskrbava reellno in najceneje uže celih 27 let obstoječa najstarejša firma Avstro-Ogerske v tej stroki: **A. OPELLIK** na Dunaji (Stadt, Stubenbastei Nr. 2).

Kleinmayr-jevi in Bambergovi knjigarni
se dobivajo:

Josipa Jurčiča Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat**. Cena 1 gld.
II. » **Pripovedni spisi**: Jurij Kozjak, Spomini na deda, Jesenska noč mej slovenskimi polharji, Spomini starega Slovenca. — Cena 70 kr.
III. zvezek: **Pripovedni spisi**: Domen, Jurij Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev, Golida, Kozlovska sodba. — Cena 70 kr.

Jurčičevi zbrani spisi se dobivajo tudi v lične platnice vezani, vsak zvezek po 50 kr. več.

Kdor se želi po pošti naročiti, naj blagovoljno po nakaznici za poštnino pri vsakem zvezku 10 kr. priloži. (11) 13

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani se dobivajo vedno vse knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:
Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
Cimperman, Pesni, 60 kr.
Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
Fillpovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
Klató, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Knjižnica slovenske mladini:
I. zvezek: **Tomšič Ivan**, Dragoljubci, 30 kr.
II. » » **Peter rokodelčič**, 36 kr.
III. » **Cigler Janez**, Sreča v nesreči, 35 kr.
Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
Padar, Zakon in žena, 40 kr.
Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.
Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.
Znidaršič J., Nauk o desetih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:
Pepelki, Rudeči kapci in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovnu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.